

It is entirely according to רבי טרפון

כולה רבי טרפון היא –

OVERVIEW

The גמרא previously¹ cited a מחלוקת between ר' אלעזר and ר' חסדא whether there is a חיוב of שן בחצר השותפין (ר"ח), or not (ר"א).

גמרא previously² cited a ברייתא which states that שן is חיוב בחצר השותפין. The גמרא established this ברייתא in a case where both partners had רשות לפירות and neither had רשות לשוורים.

ר' זירא asked (on this אוקימתא) how can there be a חיוב of שן; since both partners have רשות לפירות, it is not שדה אחר. To which אבבי replied that since there is no רשות (בעל השור) it is considered a שדה אחר (to the שור).

The גמרא there discusses the options whether we can reconcile the differences between ר"ח and ר"א (that they do not disagree, but rather are discussing two different cases),³ or that they argue in the same case as the ברייתא, where ר"א follows the view of (the קשיא of) ר"ז [it is not a שדה אחר and therefore שן is פטור], and ר' חסדא follows (the פירוקא of) אבבי [that since there is no רשות לשוורים it is a שדה אחר]. There is no conclusion there in the גמרא.

גמרא in our אלעזר maintains that the entire משנה⁴ is according to ר"ט and we are discussing a specific case (where it is מיוחד לאחד לפירות וכו'). תוספות will argue that according to the understanding of the case of ר"ט we will be able to resolve whether ר"ח or ר"א are arguing or not.

הכא נמי⁵ גרסינן במיוחדת לאחד מהן לפירות ולא לזה ולזה לשוורים -

Here too our text reads; it is specified for (the use of) one of them for produce but for (the use of) neither of them concerning oxen. One of the partners has permission to place his produce there. Neither of them has רשות for their oxen to be there. Therefore if one of the oxen ate the פירות of the partner who had permission to keep his פירות in the חצר, it is שן ברשות הניזק and he is חייב. Similarly if either ox gored the other in the חצר it is as if it was gored ברה"ר (since neither has רשות to be there) and is ח"נ חייב.⁶

¹ יג,ב.

² יד,א.

³ ר' חסדא is discussing where it is מיוחדת לפירות ואינה מיוחדת לשוורים and ר"א (חייב שן) is discussing where it is מיוחדת אף לשוורים (שדה אחר since it is not פטור שן). See ר"ה אמורא.

⁴ We initially inferred from the רישא (where it stated לה הראוי את האוכל) that קרן pays a ברשות הניזק, and in contrast we inferred from the סיפא (where it stated ברשות הניזק) that קרן pays a ברשות הניזק.

⁵ See גירסא ד"ה לא (גירסא where תוספות is גורס that he is here (different than our גירסא)).

⁶ However if the case would be like our גירסא that לשוורים ולזה, then why is there a חיוב on the פירות since it is not שן, for the חצר has רשות that his ox should be there. See תוספות there.

asks: תוספות

תימה דמשמע הא לשניהם לפירות פטור⁷ -

It is astounding! For it seems from our גמרא that if both had permission to place their produce in the חצר, the פטור would be

ואם כן תיפשוט מהכא דפליגי בקושיא דרבי זירא ובפירוקא דאביי⁸ -

And if this is so (that ר"א maintains שן is פטור by a חצר which is מיוחדת לשניהם (לשוורים and not לפירות), then we can resolve from here that ר"ז and the refutation of אביי -

ולעיל (דף יד,א) הש"ס מסופק -

And previously the גמרא was doubtful whether there is a מחלוקת between ר"ה ור"א (based on the קושיא דר"ז ופירוקא דאביי⁹, or not. There should be no doubt; for there definitely is a מחלוקת.

continues with this difficulty according to the other גירסא as well:

ולהספרים דגרסי לזה ולזה לשוורים קשיא איפכא -

And according to those text that read 'both of them have permission for their oxen' to be in the חצר, the difficulty is in the opposite manner -

דתיפשוט דלא פליגי במיוחדת לשניהם לפירות -

That we can resolve from here that ר"ה ור"א do not disagree where it is מיוחדת - חייב שן is and they both maintain that

דחשיב ליה חצר הניזק אף על פי שיש רשות למזיק להניח שם שורו¹⁰ -

For if ר"א considers it a חצר הניזק even when the מזיק has permission to leave his ox there (which is the case of ר"ט [as long as only one has רשות לפירות], then -

כל שכן היכא דאין מיוחדת לשוורים כלל חשיב חצר הניזק -

Where it is not set aside for oxen at all, it is certainly considered a חצר הניזק - ואף על פי שמיוחדת לשניהם¹¹ לפירות:

even though they both have permission for פירות. Again the question is, there should

⁷ If the rule would be that (even) by שניהם לפירות the מזיק would be חייב, then the גמרא should have established the (חידוש in a case where לשוורים ולא לזה ולזה לפירות ולא שניהם לפירות ולא לזה ולזה לשוורים).

⁸ See [Overview, and] the סוגיא previously on דף יג,ב ויד,א.

⁹ See footnote # 3. The question there was whether ר"א says his דין (that שן is השותפין) only in a case where it is חייב שן (or does he agree with ר"ה that שן is חייב) or does he maintain (כקושיא דר"ז) that even if it is nevertheless שן מיוחדת לפירות ולא לשוורים (and if it is only לשוורים מיוחדת לפירות ולא לשוורים) (that even if it is nevertheless שן מיוחדת לפירות ולא לשוורים) (as חייב שן is just proved). It is therefore evident that ר"א argues with ר"ה in a case of לשוורים ולא לפירות.

¹⁰ We are now following the גירסא of גירסא; they both have permission for their oxen to be there.

¹¹ Tosfos is of the opinion that the status of being considered a חצר הניזק depends more on whether the דבר המזיק has רשות to be there, than whether the מזיק has permission to place his פירות there. Therefore if when the מזיק has רשות for his שור to be there, and nevertheless it is considered חצר הניזק, then certainly if the שור had no permission to be there, that it is considered חצר הניזק even though the מזיק can keep his פירות there. See מהרש"א. See 'Thinking it over'.

be no ספק; for ר"ה ור"א do not argue (according to this גירסא). Tosfos does not answer these questions.¹²

SUMMARY

It would seem that according to the גמרא here we should be able to resolve the doubt mentioned previously whether ר"ה ור"א disagree concerning חצר השותפין. The criterion of חצר הניזק depends primarily whether the דבר המזיק had permission to be there (but not whether the מזיק has permission to utilize it).

THINKING IT OVER

Tosfos maintains¹³ that a חצר which is מיוחד לשניהם לפירות and not לשוורים is considered more a חצר הניזק than a חצר המיוחד לפירות ולשניהם לשוורים. Seemingly we can argue the opposite; that a חצר המיוחד לפירות is the exclusive domain of the ניזק (בעל הפירות) for the דבר הניזק. However by מיוחד לשניהם לפירות it is not exclusively (for the פירות which were damaged). What is the underlying logic of Tosfos' view?¹⁴

---

¹² See רב who answers that (perhaps) ר"א said this (only) in the name of ר"פ.

¹³ See footnote # 11.

¹⁴ See חי' ר"נ אות תקנח בד"ה והנראה.